

NR: 13017

DATA: 16/03/2026

COD: F40E

1. Serv. A.P. R.P.

2. Serv. juridic

17.03.2026

Reanaliza.

ROMÂNIA

NESECRET
Ex UNICMINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSTITUȚIA PREFECTULUI – JUDEȚUL SUCEAVA

Nr. 21569/10/5

Data: 16.03.2026

Către,

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SUCEAVA

1. CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SUCEAVA
2. Domnului primar, Vasile Rîmbu
3. Domnului secretar general al municipiului

În conformitate cu prevederile art. 197 alin. (1), art. 253 lit. a), art. 255 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 alin. (1) pct. III din Hotărârea Guvernului nr. 906/2020, cu modificările și completările ulterioare, am procedat la verificarea legalității hotărârilor de la nr.305/2025 la nr.330/2025 adoptate în ședința ordinară din data de 23/12.2025 de Consiliul Local al municipiului Suceava și s-a constatat următoarele:

1. Hotărârile au fost comunicate instituției noastre de secretarul general al municipiului prin adresa nr. 333363 din data de 29.12.2025 fiind respectat termenul de comunicare.

2. Hotărârile de la nr. 305/2025 la nr. 320/2025, nr.322/2025, nr.323/2025, de la nr.325/2028 la nr. 328/2025 și nr.330/2025 au fost adoptate cu respectarea prevederilor legale, motiv pentru care nu se impune promovarea unei acțiuni în contencios administrativ.

*
*   *

3. În ce privește **hotărârea nr.321/2025**

În urma analizei, s-au identificat aspecte care ridică probleme de legalitate:

Încălcarea principiului legalității și al transparenței decizionale – actul administrativ conține prevederi adoptate fără fundamentare completă și fără respectarea consultării publice sau a avizelor obligatorii.

Criterii discriminatorii sau disproporționate – restricțiile privind numărul și dimensiunea autovehiculelor, precum și limitarea locurilor de parcare pe locuință, pot fi considerate nejustificate și fără temei legal expres.

Afectarea dreptului de proprietate și a liberului acces la domeniul public – anumite prevederi pot limita în mod excesiv drepturile cetățenilor, contrar art. 44 și 136-137 din Constituția României.

Lipsa unei fundamentări economice sau a unui studiu de impact – nu se demonstrează proporționalitatea taxelor și a regulilor impuse cu scopul urmărit de gestionare eficientă a domeniului public.

Neconformități cu legislația specifică parcarilor publice – prevederile regulamentului trebuie să respecte normele tehnice și juridice privind domeniul public și parcarile, inclusiv prevederile legale conexe aplicabile în municipiul Suceava.

1. Referitor la respectarea principiului legalității și al transparenței decizionale

Conform Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă și Codului administrativ (OUG nr. 57/2019), actele administrative normative trebuie să fie motivate, clare și adoptate cu respectarea principiilor transparenței decizionale.

În acest context, anumite prevederi ale regulamentului ridică întrebări privind fundamentarea și justificarea lor, precum:

- introducerea procedurii de atribuire prin licitație online;
- stabilirea unor criterii de eligibilitate cumulative pentru participanți;
- limitarea atribuirii la un singur loc de parcare per locuință.

De asemenea, unele formulări din regulament sunt insuficient determinate sau pot genera interpretări diferite, de exemplu:

- „analiza obiectivă a situației” (art. 3 alin. 10);
- criteriile pentru extinderea distanței de atribuire până la 100 m;
- formulări procedurale neclare din cadrul mecanismului de licitație online.

Normele administrative trebuie să fie **clare, previzibile și suficient de determinate** pentru a permite aplicarea lor uniformă.

În aceste condiții, solicităm verificarea modului în care actul administrativ a fost fundamentat și dacă procedura de consultare publică și motivarea proiectului au fost realizate în conformitate cu cerințele legale.

2. Restricții discriminatorii și disproporționate în atribuirea locurilor

- **Art. 1 alin. (2):** „Se poate atribui un singur loc de parcare pentru fiecare locuință, pentru autovehicule cu masa maximă 3 tone, lungime maximă 5 m, capacitate maximă 9 persoane.”

Condițiile impuse nu sunt prevăzute expres de lege și pot exclude disproporționat anumite categorii de cetățeni, generând discriminare.

- **Art. 3 alin. (7):** „Pentru fiecare locuință se va putea licita un singur loc de parcare, indiferent de numărul autovehiculelor sau locatarilor.”

Această restricție poate fi considerată disproporționată, afectând dreptul la folosința domeniului public și tratamentul egal al cetățenilor.

Regulamentul impune restricții privind **numărul și dimensiunea autovehiculelor**, limitarea **unui singur loc de parcare pe locuință**, fără a exista temei legal expres pentru diferențierea între cetățeni. În regulamentul se prevede că se atribuie **contra cost un singur loc de parcare per locuință**, doar pentru autovehicule sub 3 tone, lungime maximă 5 metri și capacitate până la 9 persoane, în funcție de intervale orare determinate.

Aceste criterii pot fi interpretate ca **restricții nejustificate și discriminatorii sau disproporționate** în accesul la serviciile publice de parcare, în lipsa unei justificări temeinice și fără temei legal explicit în legislația de resort, contrar principiului legalității și egalității prevăzute de Codul administrativ și Constituție.

Deși autoritatea locală are competența de a organiza utilizarea domeniului public, aceste restricții trebuie să respecte **principiul proporționalității** și să fie justificate prin criterii obiective, cum ar fi configurația spațiilor disponibile sau necesitățile reale de mobilitate urbană.

În lipsa unei justificări explicite în documentația de fundamentare, aceste condiții pot fi interpretate ca restricții disproporționate în accesul cetățenilor la utilizarea domeniului public.

Solicităm reanalizarea pentru a stabili dacă aceste condiții respectă principiul proporționalității și dacă se bazează pe un temei legal determinat.

3. Diferențierea între domiciliu și reședință

- **Art. 3 alin. (9)** prevede că persoanele care dețin doar reședința (viză de flotant) pot participa la procedura de atribuire a locurilor de parcare doar în etapa a doua, după persoanele cu domiciliu.

Această diferențiere poate ridica probleme în raport cu **principiul egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituția României**, întrucât persoanele cu reședință legală locuiesc efectiv în zona respectivă și pot avea aceleași nevoi de mobilitate și parcare.

În acest context, se solicită reanalizarea oportunității acestei diferențieri și a compatibilității sale cu principiul tratamentului egal în accesul la serviciile publice locale.

4. Lipsa unei fundamentări economice sau a unui studiu de impact

- Codul administrativ și Legea nr. 24/2000 impune ca fiecare act administrativ să fie **motivabil și să aibă fundament economic** acolo unde sunt implicate taxe sau obligații pentru cetățeni.
- Actul administrativ prevede taxe pentru parcări și reguli privind accesul, dar **nu atașează un studiu de impact sau justificare economică** care să demonstreze proporționalitatea măsurilor și a taxelor.
- Această lipsă poate fi invocată ca **neîndeplinire a cerințelor de legalitate și temeinicie a actului**.

Se solicită reanalizarea pentru a se prezenta documentația de fundamentare economică și studiul de impact aferent.

5. Neconformități cu legislația specifică parcărilor publice

- **Art. 3 alin. (8):** Cerințe privind ITP și RCA valabile, lipsa restanțelor la taxe locale și alte condiții cumulative.

Impunerea cumulativă a acestor condiții poate restrânge excesiv accesul la serviciul public, fără temei legal clar.

- **Art. 3 alin. (8) lit. d) și (12) lit. d) - condiția de a nu avea datorii la Asociația de Proprietari**

Primăria condiționează accesul la un serviciu public de datorii față de o entitate privată.

Asociația de proprietari este reglementată de **Legea nr. 196/2018** privind asociațiile de proprietari

Or,

- datoria către asociație este **raport civil privat**;
- primăria **nu poate restrânge accesul la un serviciu public** din cauza unei datorii private.

Instanțele au anulat regulamente locale pentru astfel de condiții.

- **Art. 3 alin. (8) lit. e) și (9) lit. e) - condiția de a avea permis de conducere**

Se cere permis pentru a avea loc de parcare.

Or,

- proprietarul mașinii poate să **nu conducă personal** (de ex. mașină folosită de familie);
- legislația rutieră nu condiționează **deținerea vehiculului** de permis.

Totuși, legislația rutieră, respectiv **OUG nr. 195/2002** privind circulația pe drumurile publice, nu condiționează dreptul de proprietate sau utilizare a unui autovehicul de deținerea permisului de conducere. În practică, autovehiculele pot fi utilizate și de alți membri ai familiei sau de persoane autorizate, motiv pentru care această condiție poate fi apreciată ca fiind excesivă sau nejustificată.

Regulamentul trebuie să respecte **normele tehnice și juridice privind parcarile pe domeniul public**, conform legislației privind circulația și ordinea publică.

Prevederi care permit accesul sau restricționarea accesului la parcuri fără respectarea standardelor și normelor legale aplicabile pot fi considerate **ilegale**.

Prin urmare, orice prevedere care contravine legislației superioare poate fi atacată pentru **nelegalitate**.

Este necesară reanalizarea pentru stabilirea conformității cu normele aplicabile în materie și cu regulamentele de urbanism privind folosirea domeniului public.

6. Licitația pentru locuri de parcare

Regulamentul stabilește **licitație cu preț minim 500 lei**.

Locurile sunt pe **domeniul public**.

În situația în care procedura de licitație conduce la stabilirea unor **tarife semnificativ diferite pentru locuri de parcare similare**, utilizate de persoane aflate în situații comparabile (de exemplu vecini din același imobil sau din aceeași zonă), se ridică problema **lipsei unor criterii obiective de departajare și a respectării principiului egalității de tratament în accesul la utilizarea domeniului public**.

Unele instanțe au considerat că **licitația pentru parcuri rezidențiale poate fi disproporționată** dacă scopul este doar organizarea parcarii.

Locurile de parcare sunt pe **domeniul public al municipiului**. Administrarea acestuia este reglementată de **Codul administrativ- OUG nr.57/2019**.

Principii:

- bunurile domeniului public sunt destinate **folosinței generale a cetățenilor**;
- autoritatea locală trebuie să respecte:
  - **egalitatea de tratament**;
  - **proporționalitatea**;
  - **accesul nediscriminatoriu**.

Primăria poate percepe taxe, dar **nu poate crea situații arbitrare între cetățeni aflați în aceeași situație**.

Regulamentul spune:

- preț minim: **500 lei**,
- locul se obține prin **licitație online**,
- câștigă **cel care oferă mai mult**.

Asta poate duce la situații de tipul, exemplu real posibil:

apartament loc parcare preț

ap. 12	loc nr. 5	500 lei
ap. 13	loc nr. 6	1.800 lei
ap. 14	loc nr. 7	3.200 lei

toate fiind în aceeași parcare și pentru același serviciu.

Serviciul public trebuie să fie egal. Parcarea rezidențială este **serviciu public local, nu o concesiune economică**.

Dacă două persoane:

- locuiesc în același bloc,
- folosesc aceeași parcare,
- primesc același serviciu,

dar plătesc **prețuri complet diferite**, apreciem că se încalcă **principiului egalității**.

Licitația se bazează doar pe *cine oferă mai mult*.

Asta înseamnă că accesul la parcare devine **dependent de venit**, nu de necesitate.

Scopul regulamentului (art. 1) este:

- organizarea parcurii;
- reducerea aglomerației;
- asigurarea accesului locatarilor.

și nu

- **maximizarea veniturilor primăriei.**

Dacă se creează o **licitație competitivă de preț**, scopul devine **practic economic, nu administrativ**.

Sunt primării care folosesc:

- **tarif fix anual;**
- sau **tragere la sorți.**

În concluzie:

- licitația conduce la **diferențe majore de tarif între cetățeni aflați în aceeași situație juridică;**
- regulamentul **nu stabilește criterii obiective de departajare;**
- se creează un **tratament inegal pentru același serviciu public.**

7. Obligația de a plăti indicatorul „loc rezervat”

- **Art. 6 alin. (1) lit. f).**

Or, semnalizarea rutieră este **obligația administratorului drumului**.

Legislația relevantă:

- **OUG nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice**
- **HG nr. 1391/2006 – Regulamentul de aplicare a Codului rutier**

Indicatorii rutieri sunt instalați de **administratorul drumului**, nu de cetățeni.

Având în vedere că semnalizarea rutieră face parte din infrastructura administrată de autoritatea publică, conform legislației privind circulația pe drumurile publice, solicităm clarificarea acestei obligații.

8. Sancțiuni și măsuri complementare

- **Art. 7:** Contravenții și măsuri complementare (aducerea terenului la starea inițială).

Art. 7 prevede contravenții și măsuri complementare, inclusiv aducerea terenului la starea inițială. Aceste dispoziții sunt legale *dacă respectă temeiul legal și principiul proporționalității*. În lipsa unei fundamentări clare sau a unui temei legal explicit pentru anumite măsuri, aplicarea sancțiunilor și a măsurilor complementare ridică întrebări privind legalitatea și proporționalitatea

9. Lipsa bazei legale explicite pentru anumite restricții

- Fiecare măsură adoptată de Consiliul Local trebuie să aibă **temei legal expres**, fie în Codul administrativ, fie în alte acte normative.
- Dacă prin actul administrativ se introduc restricții privind accesul la parcuri sau prioritizarea unor categorii de cetățeni **fără a cita temei legal clar**, atunci acesta a fost adoptat fără bază legală.

10. Clarificarea regimului juridic al terenurilor pe care sunt amenajate parcurile

Din analiza documentației aferente regulamentului **nu rezultă** în mod explicit regimul juridic al terenurilor pe care urmează a fi amenajate sau reorganizate locurile de parcare.

Potrivit **Codul administrativ (OUG nr.57/2019)** bunurile aparținând domeniului public al unităților administrativ-teritoriale trebuie să fie identificate și evidențiate în inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al acestora, inventar aprobat prin hotărâre a consiliului local.

În lipsa unor mențiuni exprese privind includerea terenurilor respective în inventarul domeniului public al municipiului, apare necesitatea clarificării regimului juridic al acestor suprafețe.

Situația terenurilor ocupate în prezent de garaje

În cazul unor amplasamente unde există *garaje individuale sau construcții provizorii* care urmează a fi desființate pentru realizarea de parcuri, regimul juridic al terenului trebuie analizat cu atenție.

În practică, astfel de terenuri pot avea mai multe regimuri juridice:

- pot face parte din **domeniul public al municipiului;**
- pot face parte din **domeniul privat al municipiului;**

- pot fi terenuri asupra cărora au existat **contracte de concesiune sau folosință** pentru amplasarea garajelor.

În situația în care terenul face parte din **domeniul privat al municipiului**, utilizarea acestuia pentru realizarea unor *parcări publice* presupune parcurgerea unor etape administrative specifice.

Necesitatea respectării procedurilor urbanistice și administrative

Amenajarea unor parcări pe astfel de terenuri poate presupune realizarea unor lucrări de amenajare a terenului sau de infrastructură, caz în care devin aplicabile prevederile **Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**.

În funcție de natura lucrărilor, pot fi necesare:

- obținerea unui **certificat de urbanism**;
- elaborarea unei **documentații tehnice**;
- obținerea **autorizației de construire**;
- aprobarea indicatorilor tehnico-economici prin **hotărâre a Consiliului Local**, în cazul realizării unor investiții publice.

În aceste condiții, este necesară clarificarea procedurilor administrative și urbanistice care au stat la baza amenajării sau reorganizării spațiilor destinate parcarilor.

Necesitatea clarificării regimului de utilitate publică

Având în vedere că *parcările publice sunt destinate utilizării de către cetățeni*, este important să fie clar stabilit dacă terenurile respective sunt destinate serviciilor publice locale și dacă acestea au fost incluse în mod corespunzător în patrimoniul public al municipiului.

În lipsa unor mențiuni explicite în documentația analizată, solicităm clarificarea:

- regimului juridic al terenurilor pe care sunt amenajate parcarile;
- modului în care aceste terenuri au fost incluse în patrimoniul public sau privat al municipiului;
- procedurilor administrative și urbanistice care au stat la baza amenajării parcarilor.

Clarificarea acestor aspecte este necesară pentru a se asigura că utilizarea terenurilor și instituirea regulamentului privind parcarile se realizează cu respectarea cadrului legal aplicabil.

Posibila neconcordanță cu Planul Urbanistic General sau cu regimul domeniului public

- Regulamentul trebuie să fie compatibil cu **Planul Urbanistic General (PUG) al municipiului Suceava** și cu regimul juridic al domeniului public.
- În cazul în care locurile de parcare sunt stabilite în zone unde PUG-ul impune restricții sau condiții speciale, aplicarea prevederilor actului administrativ ar putea ridica întrebări privind compatibilitatea cu reglementările urbanistice și legale, fără a exista o constatare de nelegalitate automată.

Existența autonomiei locale, prevăzută de art. 120 alin. (1) din Constituția României, nu înseamnă existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Principiul autonomiei locale nu exclude, ci impune autorităților administrației publice locale să respecte legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, în interiorul comunității locale.

Codul administrativ definește autonomia locală ca dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale la nivelul cărora sunt alese, treburile publice, în condițiile legii. Autonomia locală conferă astfel autorităților locale un spațiu decizional pentru a adapta politicile și acțiunile la nevoile comunității, însă acest spațiu este întotdeauna limitat de respectarea legilor generale.

Prin urmare, încălcarea unor dispoziții legale de ordine publică, menite să ocrotească un interes general, atrage sancțiunea nulității absolute a actului administrativ adoptat, subliniind că autonomia locală nu poate fi invocată ca justificare pentru neîndeplinirea obligațiilor legale.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, solicit **reanalizarea prevederilor regulamentului în vederea verificării conformității acestuia cu principiile legalității, transparenței decizionale, egalității de tratament și proporționalității în administrarea domeniului public.**

*
*   *

3. În ce privește **hotărârile nr.324/2024** având ca obiect aprobarea Regulamentului de stabilire și administrare a taxei de salubritate în municipiul Suceava și **nr. 329/2025** privind stabilirea taxelor locale, precum și a taxelor speciale, pentru anul 2026, vă reamintim **respectarea Circularei nr. 3631 din 02.03.2026.**

Vă rugăm să dispuneți măsurile necesare pentru:

- reanalizarea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026, în conformitate cu noile acte normative;
- eliminarea taxelor speciale instituite fără temei legal;
- fundamentarea corespunzătoare a taxei de salubritate și a celorlalte taxe speciale, cu respectarea strictă a cadrului normativ incident;
- asigurarea corelării între nivelul taxelor percepute și calitatea serviciilor publice furnizate comunității

Prin grija secretarului general al municipiului cele arătate mai sus vor fi aduse la cunoștința consilierilor locali, de îndată, electronic iar în prima ședință de lucru al consiliului local se va consemna în procesul - verbal al ședinței, după lecturare, întregul material.

Aprecierea necesității și oportunitatea adoptării actelor administrative aparține exclusiv autorității deliberative.

Întocmirea referatelor și a documentelor de fundamentare prevăzute de lege, contrasemnarea pentru legalitate și semnarea angajează răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz, a semnatarilor, în cazul încălcării legii, în raport cu atribuțiile specifice.

Persoanele în drept să exercite controlul financiar preventiv propriu răspund, potrivit legii, în raport de culpa lor pentru legalitatea, regularitatea și încadrarea în limitele prevederilor bugetare aprobate, a operațiunilor pentru care au acordat viza de control financiar preventiv propriu.

Supunem atenției dumneavoastră faptul că în situația în care ulterior emiterii prezentei adrese, se vor identifica elemente noi, care nu au fost comunicate prefectului și care să afecteze concluziile verificărilor efectuate, primarul și secretarul general al unității administrativ-teritoriale răspund, în condițiile legii, administrativ, civil sau penal, după caz, pentru faptele săvârșite în exercitarea atribuțiilor ce le revin.

Cu stimă,

PREFECT,

Traian ANDRONACHI

**Secretar general
al instituției prefectului,**

Claudia NECHIFOR

SJ/LLB

Subiect: Legalitate HCL 305-3030/2025

de la: Prefectura Suceava <prefsv@prefecturasuceava.ro>

Data: 16.03.2026, 13:33

Către: primsv@primariasv.ro

Rugăm confirmați primirea.

Cu stimă,
Instituția Prefectului - județul Suceava

— Atașamente: _____

SV HCL 305-330-2026-1773660816.pdf

527 KB